

ЦѢНА НА ВѢСТНИКА:
 за България годиш. . . 6 л.
 за 6 мѣсеца 3 л.
 За странето год. . . 8 л.
 За 6 мѣсеца 4 л.
 Всичко, що се отнася до
 вѣстника, се адресира:
 до редакцията на вѣст-
 „Свѣтлавица“ — гр. Варна.

СВѢТЛАВИЦА

НЕЗАВИСИМЪ ПОЛИТИЧЕСКИ ВѢСТНИКЪ.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО ВСѢКА НЕДѢЛЯ.

Редакторъ-Стопанинъ: СЛ. ХРИСТОВЪ

Тукъ
 За обявяваня е . . .
 80 ст. на първа страница
 и 50 ст. на четвърта стра-
 ница за гармоничен рѣзъ.
 За обявяваня на следъ-
 нитѣ пристави се плаща
 по 64 ст. на дума
 Незаплащени писма не се
 приематъ
 Ръкописи не се връщатъ.

Д-ръ Б. АСТАРДЖИЕВЪ
 специалистъ по Кожнитѣ и Венерически
 болѣсти.
 Приема болни ежедневно отъ 6—9 ч. слѣдъ обѣдъ:
 дами отъ 1—3 ч. слѣдъ обѣдъ.
 Ул. „Дунавъ“, № 6 — Варна.

Стоянъ Е. Русевъ
 и
Георги Желѣзковъ
 адвокати.
 Приематъ да водятъ дѣла прѣдъ всички сѣдилища въ царството.
 Писалище подъ I Варненски Мир. Сѣдия, близо до окр. сѣдъ.

ВАЖНО.
 Въ ново откритатъ.
Книжарница Сава Тодоровъ — Варна.
 Улица „Прѣславска“
 ще намѣрите разни видове търговски тефтери, копирни книги,
 първокачествени поизвателни хартии, мастила български и евро-
 пейски, пощенски хартии пликове, мастилници разни видове и
 др. канторски принадлежности при цѣни твърдѣ износни.
 Освѣтъ горнитѣ стоки, въ книжарницата се продаватъ на дребно
 и на едро италиански мандолини, китари, корди и части, също
 сапуни, одеколони, парфюми паста за зѣби „Одонтолъ“ отъ
 Руската Парфюмерийна Фабрика А. RALLET & Co—Москва.
Цѣни хай-износни.
 1—10 **Отъ книжарницата.**

Правителството
недовошно.
 Непрѣстаннитѣ и неуморни
 агитации на прогресиститѣ вне-
 соха смутъ въ правителственни-
 тѣ срѣди. Адепитѣ на фалши-
 вата „царска демокрация“ не
 може да се примирятъ съ ми-
 съльта, че тѣхната звѣзда е за-
 лѣзла, че погледитѣ на всички
 български граждани сѣ обръна-
 ти къмъ друга благонадѣжна по-
 литическа партия.
 Защо да го криемъ? И въ
 опозиция, и на власть, всѣкога
 и всѣкъдѣ,—Прогресиститѣ сѣ
 несъмнѣни доказателства, че тѣ
 милѣятъ за народнитѣ правдини

и свободи, че тѣ ратуватъ за
 възтържествуване на истинската
 демокрация. И за това именно,
 партията на прогресиститѣ е
 партия на демокрацията, на
 правдата и прогреса!
 Но всичко това възбужда зло-
 бата и ненавистьта на класиче-
 скитѣ лѣжди и демагози. Като
 ненамиратъ нищо кампромети-
 рующе въ миналото на Прогре-
 сивната партия, въ нейната бе-
 зукорна общественно-политиче-
 ска дѣятелностъ, тѣ си служатъ
 съ едноврѣмешнитѣ аргументи
 на покойния свирча. Прогреси-
 ститѣ искали да продадатъ Бъл-
 гария на Русия,—така дращятъ
 безсвѣстнитѣ и продажни ор-
 гани на фалиралата демокрация.

Но ний не се сърдимъ на умо-
 помраченитѣ правителствени
 хора, които въ клокутѣ и низ-
 китѣ клевети търсятъ утѣшене
 на жалката си свѣсть.
 Нашитѣ смахнати политиче-
 ски противници веднажъ за ви-
 нами трѣбва да разбератъ, че,
 въ своята общественно-полити-
 ческа дѣятелностъ, ний се ръ-
 ководимъ отъ свѣтли и идейни
 побуждения. Като се приеме по
 начало, че всѣка законноуста-
 новена власть исхожда отъ на-
 рода достойно ще изпълни своя-
 та роль само ако той се вмъкне
 въ политическия водовъртежъ,
 ако у него се подигне полити-
 ческото съзнание. И прогреси-
 ститѣ, когато излизатъ между
 народа, тѣ изпълняватъ една ве-
 лика общественна мисия, като
 будятъ у него чувствата и ра-
 зума на политическото съзнание.
 Кой демократъ до сега е из-
 лѣзълъ съ искренностъ и добро-
 свѣстностъ да събужда народа?
 Малиновъ и Такевъ ли? Или
 пъкъ тѣхнитѣ безсвѣстни адеп-
 ти? За демократитѣ двѣ мнѣния
 нѣма: цѣлия народъ ги сочи
 като демагози и най-долни пар-
 тизани. Родени въ грѣхъ и прѣ-
 стѣпление тѣ така и ще си свѣр-
 шатъ. Тѣхната близка полити-
 ческа смъртъ ще истрѣгне отъ
 гърдитѣ на всички една въздиш-
 ка на облекчение. Най-сетнѣ ще
 изчезнатъ отъ политическата а-
 рена невиджанитѣ до сега изма-
 мници, които толкова много за-
 силиха политическия развратъ
 въ страната.
 Колкото и да е неприятно на
 правителството, но прогресиститѣ
 нѣма да спрѣтъ своята високо-
 просвѣтителна дѣятелностъ,
 съ която тѣ подготвяватъ по-
 честити дни за българския на-
 родъ.

ниятъ всички спѣшки въ дѣйствието на
 българскитѣ прѣдприемачи строите-
 ли, причинявани отъ ония, които и-
 менно сѣ длѣжни да имъ указватъ
 своето дѣйствието. Ето защо, уморени
 въ борбата съ едно постоянно проти-
 водѣйство, тѣ загубиха всѣка надеж-
 да за помощъ отъ вѣтъ; рѣшиха най-
 поскѣ, да потърсятъ тая помощъ въ
 себе си въ своитѣ законни и ява и
 въ своята организирана мощъ. Трѣб-
 ваше значи да се заработи за да се
 добие тая мощъ и за да се използва
 същата
 Не се мина много врѣме и на 24,
 25 и 26 Октомврий м. г. се свика въ
 София единъ общъ съборъ, прѣдпаз-
 начението на който бѣше да се зани-
 мае съ положението на прѣдпри-
 матитѣ строители — стадо особено
 затруднено прѣзъ послѣднитѣ 2—3
 години и за да размѣнятъ мисли и
 възгледи въ рѣху тежкото положение на
 прѣдприемачия имъ.
 Въ тридневнитѣ си засѣдания учрѣ-
 дителниятъ съборъ — между другитѣ
 въпроси съ които се занима, единъ
 отъ най-важитѣ бѣше въ въпроса за
 организационето на прѣдприемаческо-
 то съсловие въ една модна и соли-
 дна съсловна организация, както
 въ по голѣмитѣ градове на царството
 се сформировагъ отдѣлни дружества,
 които съвоупно ще съставляватъ
 главния съюзъ на българскитѣ прѣд-
 приемачи строители
 Прѣди да изложимъ цѣльта, която
 ще се прѣстѣдва отъ отдѣлитѣ Дру-
 жества, длѣжимъ да разленимъ, че
 спомѣнатата съсловна организация е
 създадена не съ политическа подклад-
 ка, и че съ нея по-скоро се дѣри въз-
 можността за модернизирание на съ-
 словието за уреждане етичинѣ от-
 ношения мѣжду членовѣтѣ му и за
 проучване на всички накияли нужди
 относно уреждането на едни добри,
 трайни и безкурисни отношения меж-
 ду държавата и прѣдприемачитѣ стро-
 ители и за да не се изоставитъ тия
 послѣднитѣ на произвола на сѣдбата.
 Прѣдъ видъ на това, цѣльта на спо-
 мѣнатитѣ дружества е:
 а) Да се грижатъ за моралното и
 материалното повдигане на членове-
 тѣ си.
 б) Да поддържатъ между членовѣтѣ
 духъ на взаимностъ, съласие и профе-
 сионална етика и
 в) Да улѣсняватъ членовѣтѣ си въ
 тѣхнитѣ спорове.
 За членове на тия Дружества се
 приематъ всички български поданици,
 безъ разлика на вѣра и народностъ,
 които се занимаватъ съ строителни
 прѣдприятия и пригѣжаватъ свѣдѣ-
 телство за способностъ съгласно зако-
 на за общественитѣ прѣдприятия.
 Важно е да съобщимъ още, че въ
 Устава на Дружествата е прѣвиденъ
 единъ параграфъ, който е отъ високо
 хуманно значение за всѣкой единъ
 прѣдприемачъ-строителъ, който се чи-
 сли къмъ нѣкое отъ съюзенитѣ дру-
 жества.
 Прѣдписането на този параграфъ,
 уреждащъ срѣдствата за постигане
 на дружественната цѣль гласи: „Вносъ
 отъ 5 лева на всѣки членъ при смър-
 тенъ случай на нѣкой членъ отъ съ-
 юзнитѣ дружества.“

**Дружество на българскитѣ прѣдприемачи-
 строители на гр. Варна.**
 (Продълженіе отъ 44 бр.)

Тѣзи и много още други скръбни
 факти, съ каквито е прѣпълнена исто-
 рията на българскитѣ прѣдприемачи-
 строители, родиха идеята за едно ор-
 ганизиране на послѣднитѣ.
 Всичко бѣше вече назрѣло за да се
 зачислятъ най-послѣ тия правни граж-
 дани за положението си и да поди-
 рягъ единъ по-благоприятенъ исходъ
 отъ трудното положение, въ което се
 поставиха съ задълженията си по от-
 ношение къмъ държавата. Настѣпи,
 слѣдователно момента за да се отстра-

Добрите страни на спомънатите съюзни дружества не се ограничават само съ изложеното до тукъ. Тъ сж твърдѣ много и не е мѣчно щото всѣкой единъ да може да ги прицѣпи, тъй че излишно ще бжде повече да се коментиратъ.

Въ заключение на всичко до тукъ казано, ний припорѣчваме най-горѣщо на всички господа прѣприемачи-строители да подкрѣпятъ благородната инициатива и всички съ гордостъ да се запишатъ за членове на съюзените дружества, защото, ще повтримъ още единъ пѣлъ, тѣ ще бждатъ най-главния лостъ, не за нѣкакво монополизиране на строителното дѣло отъ членовѣтѣ имъ, а напротивъ, за едно справедливо запазване интереситѣ имъ, за модернизирание на това толкова полезно за отечеството ни сѣсловие, за културното му издигание и приравняване съ тия въ другитѣ културни страни а заедно съ това и за подготвяването на бждаци добри сили.

На в. „Свободенъ Гласъ.“

Продължение отъ бр. 44.

1. Н. Н. за бащински целувки на ученици (за което бѣ нареченъ отъ Сава Велевъ Песталоци) е наказанъ отъ дисциплинарния сждъ съ глоба 2 мѣса да по 1/4 заплата. Защо „Св. Гласъ“ не казва, дали не за тия бащински целувки на учителя Н. Н. много негови ученици сж напуснали училището „Посифъ“, когато тамъ е учителствувалъ?

2. За А. Б., който е съ претенция за педагогъ, защо „Св. Гласъ“ не обѣзва злѣб да открие: чунилъ ли е този учител (прѣзъ 3-мѣсечното си учителствование въ Варна) бастуна си при побой на ученикъ и какво наказание му е наложено за това. Този учител е изключенъ отъ редовѣтѣ на учителската организация и сега е инспекторъ, повѣрено му е да ръководи учебното дѣло въ цѣла околия.

3. Защо „Св. Гласъ“ ни дума не отваряше и сега мълчи за учителя И. П., сждо съ претенция за педагогъ, който миналата година напусна посрѣдъ годината своето мѣсто. Защо не казва за този учител: да ли той въ врѣме на учебни занятия е правилъ прѣводи, като оставялъ ученицитѣ сами да се учатъ; че налагалъ наказания на ученици съ ританици (текмета), за което послѣднитѣ сж почнали да го прѣдставяватъ, че съ ританици въ стаята и изъ стѣлбитѣ е принудилъ единъ ученикъ плачешкомъ да напусне училището, като обѣщавал на родителитѣ му, че нѣма да ги прѣдстави на глоба (върѣвки: акона за задължителното образование и задължението на учителя да прибира дѣцата въ училището, а не да ги пѣди и то съ побойща). Истина ли е при това, че сждия педагогъ е използувалъ отпущекъ по незаконенъ начинъ и като напуска училището прѣзъ годината, е наказанъ съ глобъ?

4. Защо „Св. Гласъ“ мълчеше и мълчи сега като риба за учителката А. В., за която „Свѣткавица“ изнесе толкова антипедагогични и наказуеми простѣпки?

Защо не обади: да ли на тази учителка сж наложени 2 наказания: мѣсране за нередности и глоба съ дневна заплата за 14 дни за неотиване на работа въ училището? и т. н.

Прочее, отговорѣтъ на горнитѣ въпросе е ясень.

Понеже „Св. Гласъ“ казва, че свѣденията за варненскитѣ учители сж черпени отъ лица, които отблизу познаватъ тѣхната училищна работа (а тѣ не могатъ да бждатъ други, освѣнъ бивши училищни инспектори), че тѣзи, които сж черпили тия свѣдения, не могатъ да бждатъ други освѣнъ любимици на инспекторитѣ учители;

понеже при това „Св. Гласъ“ е мълчалъ по работата на визиранитѣ погорѣ учители, или ги е защищавалъ — логически слѣдва заключението, че статиятъ въ „Св. Гласъ“ противъ варненското учителство сж дѣло на учители и бивши инспектори, или други заинтересовани лица, писани или инспирирани съ користни цѣли, немислющи нищо общо съ добри разбранитѣ интереси на учебното дѣло.

Слѣдъ всичко казано нека заинтересованото варненско общество само си ладе отговорѣ: кой внася сплетѣи, кой интригува, кой хули и злослови — не сж ли това инспириранитѣ и пасачитѣ на статиятъ противъ варненското учителство въ „Св. Гласъ“, или варненското учителство, което безшумно и безпретенциозно се е прѣдало на своята училищна работа.

Ако а-оптимиститѣ инспирирани и писачи не искатъ да държатъ по-вече смѣтка за това, което пишатъ и ако продължаватъ да заблуждаватъ гражданитѣ, които сж вече бѣктисали съгласовутия по адресъ на учителитѣ на тѣхнитѣ дѣца — то ненавистното тѣмъ варненското учителство — сждитѣйки за недостойно повече да отговаря на дребнави закачки — ще прибѣгне до други начини да открие тѣхния лѣкъ, да запази своята честъ и интереситѣ на училищното дѣло.

ВЪ ЗАТВОРА.

(Малка комедия).

СЦЕНА I.

Директорѣтъ на затвора. (на себе си). Мѣлви се въ града, че нѣколко интелигентни клиенти щѣли да ме посѣтятъ. Дано това стане по скоро, защото най-добрия ми клиентъ г-нъ Анжело твърдѣ много скучас. Напоследѣтъкъ даже е станалъ ипохондрикъ — мисли се за туберкулозенъ и постоянно безпокои лѣкаритѣ. Чакай да провѣра по телефона кога ще ми дойдатъ тия гости (звѣни). Ало, дайте ми 1001. Моля Ви се, кой е на телефона? Гдѣ е началника? Г-нъ Старши, знаете ли да ли е истина, че Г-да Младокюрковъ и Старокюрковъ сж били арестувани? Значи, вѣрно е. Е добръ, по-скоро ги доведете, защото Г-нъ Анжело има голѣма нужда отъ гости. Значи, слѣдъ 1 часъ ще ги доведете. Мерси (Директора звѣни, влиза надзирателя).

Надзирателя: Какво заповѣдвате г. Директоре!

Директора: Доведете Г-нъ Анжело при мене (Надзирателя излиза).

Директора: (на себе си). Ама сюрприсъ щъ му направя. Какъ ще се зарадва. Ще отпусне нѣщо за гуляй отъ дружескивенитѣ. То мелница ли е бичо. Напѣлила му толкова брашно, че има да яде години и ще му стигнатъ и слѣдъ излизането отъ затвора — дори до гроба. (Чука се на вратата).

Директора: Влѣзъ. (Влиза Г-нъ Анжело, малко начумеренъ). Добъръ день, Г-нъ Директоре. Какво ще ми съобщите? Дойде ли Д-ра да ме прѣгледа?

Директора: Остави тия доктори. Азъ пакъ ти казвамъ ти си здравъ човѣкъ, но имамъ една идея — фиксъ. Но я кажи какво ще почерпишъ, ако ти съобща една новина?

Анжело (засмѣнъ). Единъ тюрлю гювечъ съ виното. Казвай по скоро.

Директора: Довечера ще имашъ гости отъ търговския хайлайфъ Г-нъ Старокюрковъ и Г-нъ Младокюрковъ ще ти бждатъ отъ днесъ другари. Подиръ десетина минути ще дойдатъ.

Анжело: Благодаря ти. Ще се отърва отъ този Коньокрадевъ. Постоянно за коне ми говори, какъ по-лесно се крадѣли. Азъ почти съмъ станалъ джамбазниъ. Познава ги добръ дявола, но бѣктисахъ отъ него. Не е интелгентенъ. Но азъ пъкъ не ще бжда доволенъ твърдѣ много отъ новитѣ си гости. Чуйте добръ Г-нъ Директоре; азъ ще бжда щастливъ само ко-

гато видя тукъ Професоръ Маркаръ; тѣзи сж негови ученици; значи мой равни. Азъ се възхищавамъ само отъ професора си. Той излѣе най-достоентъ отъ всички ни; ние сме и ще си останемъ ученици.

Директора: Говори се за него, че билъ въ Алжиръ и се правѣли по-стѣпки за прѣдаването му.

Анжело: Не вѣрваръ тия слухове. Демократическото правителство за нищо въ свѣта не би изискала прѣдаването на Професора Маркаръ, защото и той е дем крѣтъ, и ако дойде и отво. и уста, тогава затвора, който управлявашъ, ще стане тѣ енъ Тукъ-наистина би станало тогава твърдѣ весело; ще имаме въ компанията си и депутати и директори и прѣдирне мѣчи и много още...

Но нашия професоръ си ходи спокоентъ и запазенъ отъ всѣко зло. Въ Алжиръ той скоро ще стане консулъ; нѣ ли е съ него умната и адетитна негова половинка!...

(Чука се на вратата).

Директора: Влѣзъ. (Влизатъ Старокюрковъ и Младокюрковъ, безъ да поздравятъ; първия хленчи и си бърше сълзитѣ съ кърпа, а втория свири съ уста, съ пѣхнати въ джобове рѣжѣ).

Директора: Селямсѣзъ калѣкъ. Защо сте се разтѣжили Г-нъ Старокюрковъ; и тукъ е за хора Его Г-нъ Анжело Ви чака съ нетѣрпѣние. И тукъ има добри хора. И за Васъ ще намѣримъ нѣкоя работа за развлечение. Напримѣръ може да Ви назначатъ нѣщо като епитропъ въ затворническата черква. Наистина, не е все едно и сждо да си епитропъ въ една голѣма черква, която се посѣщава отъ шаренъ свѣтъ, който все дава на човѣка силица, но и тукъ е добръ, само че малко пари падатъ въ пангара и не се харчатъ много свѣщи... Виждъ Г-нъ Младокюрковъ е твърдѣ веселъ; той ще бжде истински другаръ на Г-нъ Анжело.

Анжело: Я се развеселете всички. Довечера заповѣдайте на тюрлю-гювечъ по случай на вашето присигане. Тукъ ее ще я локараме, както сте живѣли въ лонжата, но все пакъ можемъ да си направимъ нѣщо като лонжа. Ще си намѣримъ картички, звѣнци и балалайки; ти, Г-нъ Старокюрковъ, ще станешъ дѣйствиеленъ прѣдседателъ. Ще си купимъ и дааре... но да бѣ учителя ни Маркаръ тука!...

Директора: Да, Господа, бждете весели; ще Ви донеса всички принадлежности за една лонжа. Сега идѣте си въ общата стая. Ще бждете наедно съ Коньокрадевъ.

(Всички излизатъ).

СЦЕНА II.

(Стая въ затвора; къмъ една отъ стѣнитѣ дѣсченъ наръ, съ 4 легла; посрѣдъ една проста маса. Подъ масата дааре, дарабука и зилове. Около масата сѣдятъ Анжело, Старокюрковъ, Младокюрковъ, Коньокрадевъ и директора. Върху масата голѣмъ гювечъ и голѣми чаши пълни съ вино).

Старокюрковъ: (тѣжно). Наистина, че тукъ имало добри хора. Азъ пъкъ си мислѣхъ, че ще умра и не ще мога да изтѣрпя 24 часа. Кой знае да ли нѣма да свикна толкова, че да не ми се излиза отъ тука...

Младокюрковъ: Човѣкъ трѣбва да бжде философъ и съ олимпийско спокойствие да посрѣща злото. Азъ прѣзъ живота си повече мълчѣхъ и съ мълчанието си, както учителя ми Маркаръ, можахъ да спечеля обществено довѣрие и да се изхрача отъ горѣ му. Мене ми е мѣчно, че професора ми Г-нъ Маркаръ не почака още малко, а то ние щѣхъме да направимъ чудеса. Наистина отъ мене Г-жа Маркаръ щѣше да вземе не само 20,000 лв., които ми взе за едно толкова кратко врѣме, но много повече. Не ми е жалъ за тѣхъ, защото тая бурна нощъ, която ми струва 25 000 лв., не ще я забравя...

Анжело: Щастливъ си ти Младокюрковъ. Ти поне си поживѣлъ поинтензивно. Мене ми е мѣчно, че не

можахъ да прѣхвърля границата, а то азъ мисля, че щѣхъ да се нарѣдѣ отъ всички най-добръ. Ехъ, жалъ ми е за грѣшката, която направихме. Прѣдставете си слѣдующата картина: складираната смрадлика гори, гори и азъ плача наоколо, тичамъ ужъ да гася. На другия день дружеството плаща и джоба ми не може да поеме хилядигъ алгжин. Прѣдставете си хубавия параходъ заминаващъ къмъ Цариградъ, а азъ съ китарата въ рѣка пѣя одата на изгорѣлата смрадлика, като Перона...

Коньокрадевъ: Вие все за голѣми работи говорите; азъ не мога да ги разбера тѣхъ. Друго е нѣщо да отидешъ въ гората — гледашъ пасе нѣкой конь, ударишъ му юздата, хвърлишъ се върху му и до сутринята прѣскочишъ границата, сѣкашъ, че коня те е открадналъ отъ България. Продадешъ го, вземешъ паритѣ, върнешъ се въ България и никоѣ те не знае, че си отечествувалъ една нощъ...

Но издадохъ ни свои хора... не можахме да се разберемъ при дѣлежа, скарахме се и сега съмъ тука... но дощѣ врѣме когато пакъ ще изокна отъ тукъ. Може да захвана вашия занаятъ, като го понауча отъ Васъ, и тогава смрадлика ли ще пѣля, пари ли ще събирамъ срѣщу голѣма лихва... ще видя което е по-лесно.

Директора: Отъ дѣрътъ циганинъ-демирджия не става. Ти си гледай стария занаятъ — кончетата... не ти трѣбва такива шантеклерски занаяти... Ха сега да приемъ за гоститѣ, ура!!

(Всички чукатъ се и пиятъ).

Старокюрковъ: Въ лонжата бѣше по-весело. Тамъ имаше и други работи.

Директора: (Вади отъ джоба си една балалайка и цариградски карти и ги подава на Старокюрковъ). Заповѣдайте Г-нъ Старокюрковъ. Азъ Ви казахъ, че ще Ви усигоря тукъ малка лонжа.

Старокюрковъ: (зарадвавъ, посѣга и взема балалайката, пълна я съ вино, взима и картитѣ, става на крака и треперящъ отъ вълнение). Сега се чувствувамъ добръ. Готовъ съмъ цѣлия си животъ да прѣкарамъ тукъ. Г-нъ Директоре, ще ме назначишъ черковенъ настоятелъ. Утрѣ е недѣля, ще ми позволишъ да събирамъ съ дискуса. Сега да приемъ отъ балалайката за здравето на всички (пие и подава на другитѣ). Тѣ мислѣха, че като ми взеха едната балалайка и я описаха, не ще си намѣримъ друга. Сега балалайкитѣ сж на мода... Само ми е мѣчно, че сме малко тукъ. Поне да имаше двама-трима още.

Анжело: Само професоръ Маркаръ да бѣ тукъ, нѣмаше нужда отъ други.

Младокюрковъ: Вѣрно! Да приемъ за негово и нейно здраве! Ура! (всички пиятъ. Чука се вратата).

Директора: Влѣзъ. (влиза надзирателя).

Надзирателя: Г-нъ Директоре, доведоха още двама. Вънъ сж до вратата.

Директора: (Отива до вратата. Като ги вижда). О! Заповѣдайте, заповѣдайте мили гости! Съ нетѣрпѣние Ви чакатъ. (Влизатъ Хриколовъ и Г-нъ Маханъ. Послѣдния си чисти очилата, които се замъгляватъ отъ топлината).

Хриколовъ: Здравѣйте Господа. Да Ви е сладко. Остана ли и за насъ гювечъ?

Маханъ: (като си поставя очилата). Все ще си хапнемъ нѣщо. То тукъ било весело!

Анжело: Добръ дошло. (ржува се и слѣдъ него всички се ржуватъ). Г-нъ Хриколовъ, ти дойде, а гдѣ е професора ни, на когото бѣ помагачъ въ планирането на дружескивенитѣ капитали?

Хриколовъ: Тукъ не е мѣсто за професори!

Анжело: А Вие, Г-нъ Маханъ, защо сте самъ. Мисля, че на она свѣтъ имаше съдружникъ.

Маханъ: Ба, азъ дойдохъ тукъ по частна работа, а не по съдружническа. Но мисля, че скоро ще дойдемъ по орташка работа. Тази година за менъ е нещастна. Какво не направихъ

да ми тръгне: покръстихъ се даже, за да взема малко зестра, но не можахъ да спася положението. Ограбихе Фарфаровъ. Останахъ самъ...

Старокюрковъ: То, брате, съ покръстване всичкитъ ти кусурпи не се покриватъ. Християнина има условията да стане еврейинъ, защото о всичко е на мѣ. тото си, но еврейинъ мъжъ става християнинъ, защото не може да се екледиса...

Директора: Оставете тѣзи философии на страна. Седнете Господа. Вне Г-нъ Маханъ знае ли да биеге дааре. Ето Ви едно дааре (подава). На на Васъ, Г-нъ Хриколовъ една дарабука (подава я), а на и на Васъ Г-нъ Младокюрковъ зиловетъ (подава ги). Почвайте сега. (Всички запяватъ и биятъ даарето и пр.) Алчиджикъ-дуварданъ атлаямаджмъ, с-ляхларжмъ дъ-кюдю то-плаямаджмъ и пр...

Влизъ надзирателя: Г-нъ Директоре, докараха управителния съвѣтъ на дружество „Утро“ и единъ народенъ прѣдставителъ.

Директора (весело). Да заповѣдатъ, да заповѣдатъ, ще намѣримъ мѣсто и за тѣхъ...

Всички (освѣтъ Анжало, ставатъ и тръгватъ къмъ вратата, като викатъ) Ура! Да живѣе Мафията!...

Анжело (на страна, тжно). Само професора го пѣма. О, Беже! Кога ще ми го доведатъ!...

Влизатъ: Радановъ, Ключаровъ, Зайковъ, Пенковъ, Депутатовъ, другитъ ги посрѣщатъ, прѣгрѣщатъ се, цалуватъ и викатъ ура!...

(Завѣсата пада).

Селски писма.

Г-нъ Редакторе,

Рѣкохъ и азъ да се обади, да и напиша едно кратко писъмце: беки може да ви се хареса.

Не е да не сте чували за нашето село: то е по-хубаво отъ хубаво, ама нѣ: нѣма кой да го хвали. Пази Боже на човѣка лошо име да не излезе: дурма се оправяй, ако си нѣмашъ работа. И права е народната поговорка: по-добъръ окото на човѣка извади, отколкото лошо име да му извадишъ. Като рѣкли: Авренци таквизь-онаквизъ, вирюслави, необуздани, върли дружинкаджи и не знамъ още какви. Всичко това е вѣтъръ: елате веднѣжъ въ село и ще се убѣдите. Може да сме правили грѣшки, но я ми кажете: има ли човѣкъ безъ грѣшки? Ами че до сега никой не бѣше дохождалъ у насъ да ви поприказва за политика и за държавни работи. Нашитъ селени кански бѣха проищѣли отъ управлението на разни хайдучки партии. И затова тѣ бѣха се увлѣкли подиръ лъжливитъ проповѣди на новитъ меси — хората на земледѣлческия съюзъ. И не трѣба да се намира ина като на насъ хора, защото ний надме малко простча, не познаваме добръ новата ни политическа история и затова лѣсно се увлѣчаме.

Но сега виждамъ, че работитъ започнаха да се изясняватъ — хората започнаха да се събуждатъ. Искамъ да ви кажа нѣщо за прогресиститъ, които бѣха ни дошли на гости. Бѣше света Недѣля — (?) Януарий. Слѣдъ черковенъ отпускъ, отиохъ се въ кръчмата на Слави Люцка овъ (Вий знаете, че зинао врѣме по вечето врѣме ний прѣкарваме въ кръчмата). Поздравихъ г. Стоянъ Русевъ, прѣдседателя на Варненското прогресивно либерално бюро както и неговитъ другари — и сѣгнахъ близо до тѣхъ. Тѣ приказваха за селенитъ работи съ бай Кюнда, нашия кметъ. Пѣкъ около зачервената печка — гледамъ нарѣдрили се уважаванитъ отъ всички ни старци: Нидѣлчо Н. Говедаровъ, Марко Стояновъ, Аврамъ Ганевъ, Кою Радевъ, Желю Велковъ, Люцканъ Геор-

гиевъ и др. Тия бѣлобради старци, слѣдъ като се черкуваха, дойдоха до топлата печка да ерѣбнатъ по единъ чай и да пийнатъ по една ракийка. Г-нъ Русевъ ги почерпа, позаприказва съ тѣхъ. по едно врѣме дядо Аврамъ се обади:

— Чувамъ, че ваша милостъ билъ селчанинъ. Добръ, добръ! Ний сме благодарни, че дохождате между насъ да поучавате народа. Не вързвайте кусуръ на младежитъ, че сж трѣгнали по акъла на дружинкаджитъ. Вѣко чудо за три дни: и това ще мине. Тѣ не сж виждали турското робство, тѣ не знаатъ дядо Иванъ колко войска испотроши за да ни освободи. Хемъ гледайте, управляйте и нарѣждайте държавата, ама гледайте много кражби да не ставатъ.

— Добръ приказвашъ, добръ приказвашъ; хайде на здраве, добръ сте дошли. — обадиха се другитъ старци. До като ставаше този разговоръ, ето че дойде кехаята и извика:

— Кумшии, елате всички въ училището: отъ Варна ни дошле гости да ни приказватъ.

Като отидохме въ училище, какво да видишъ: прѣпѣлено съ свѣтъ. Вѣтрѣ нѣмаше вече мѣсто и останахме въ коридора.

Започнаха се рѣчатъ. Приказватъ хората, ти казвамъ. И правичката да си кажа, други партизанъ не съмъ чувалъ тѣй хубаво да приказватъ. Г. Русевъ говори по-вече отъ единъ часъ и ни освѣтли по много нѣща, които до сега бѣха тъмни за насъ. Много добръ приказваха и другаритъ му г. г. Желѣзковъ и Бръчковъ. Нашитъ дружинкаджи останаха грѣмнати — прѣдъ тѣхъ тѣ гжжъ не могатъ да кажатъ. И чюдя се джанжмъ: защо да се лутаме насамъ натамъ, когато Прогресивно-либералната партия е единствената честна и благонадѣжна партия, къмъ която всѣкой смѣло можда се причисли. Когато г. Дръ Даневъ е билъ на власт, той се е потрудилъ да направи добро за земледѣлческия народъ. Защо сега да се лутаме и да не го подѣржаме?

Дали Варненскитъ прогресисти останаха доволни отъ насъ, това не зная. Но да ви кажа, ний всички останахме крайно благодарни. Тѣхнитъ слова ни съживиха и ободриха, ний ще знаемъ вече какво да правимъ.

За сега халтътъ ни е доста добъръ. Спечелихме гората, която бѣше спорна съ държавата и, слава богу, сега всѣкой може да си отсѣче една-двѣ кола дърва и да се затопли. Пѣкъ за демократи ако пита е — тукъ, съ свѣщъ да търсите, не можете намѣри нито единъ. — Много здраве на всички ви.

5 февруарий 1911 г.

с. Аврентъ.

Митю Няголовъ.

ПРѢДИ да застраховате живота си изучете новитъ, НАИЗНОСНИ и ЛИБЕРАЛНИ тарифи на старото Дружество „АНКРЪ.“ Капитали и фондове 196.000,000.

СВѢДѢНИЯ БЕЗПЛАТНО.

Прѣдставители въ Варна:
ЧИМШИРОВЪ & СРЕБРОВЪ.

Хрохика

Агитационни обиколки на прогресиститъ.

На 6 февруарий т. т. прѣдседателя на Варненското околийско прогресивно либерално бюро г. Ст. Е Русевъ заедно съ подирѣдседателя Златанъ Бръчковъ и членовѣтъ Г. Желѣзковъ, Д. Владиковъ и М. Тодоровъ сж устроили политическо събрание въ с. Старо-Орѣхово, на което сж присѣ-

ствували селени и отъ околнитъ села. Говорили сж върху днешното положение на страната въ свръзка съ прѣдстоитѣлствитъ избори за Велико Народно Събрание и сж били възслушани съ най голѣмо внимание. Населението е останало твърдѣ доволно отъ обстоятелството, че за пръвъ пѣтъ прогресиститъ сж устроили политическо събрание въ тоя отличовъ край.

* *

На 3, 4 и 5 февруари въ селата Уружъ гази, Казакъ-дере, Саржджрѣ и Долни Чифликъ сж били устроени политически събрания отъ г-нѣ Рали Поповъ, членъ на Провадийското бюро на прогресивно-либералната партия. Селенитъ сж останали твърдѣ доволни.

Полицейски „демократически“ бюро.

Че демократитъ сж изгубили всѣко довѣрие между народа, това е извѣстно. При все това, тѣ пакъ се напѣватъ и искатъ да покажатъ на хората, че иматъ нѣкаква партия и многобройни организации. Просто да ги съжалишъ! Въ правителственитъ вѣстници се пише, че въ всички села на Варненска околия сж съставени демократически бюро. А работата е много проста: хората и хаберъ нѣматъ, че подписитъ имъ фигуриратъ въ нѣкакви протоколи. А въ нѣкои села, полицейскитъ органи съ сила и заплашване заставяватъ хората да съставляватъ демократически бюро. Тѣй напримѣръ, въ с. Бѣла, кмета Ат. Панчевъ и единъ стражаръ заплашвали хората съ ангария ако не съставитъ бюро. Най много билъ за плашванъ Янаки Дионовъ. Подъ страхъ изаплашване, около 30 души склонили да влѣзатъ въ демократическото бюро. Тази е тя славната полицейска демократия, която въ „Камбана“ толкова ревностно защитава!

Новосъставени бюра на Прогресивно либералната партия.

1) с. Козлуджа. — Прѣдседателъ: Косю Стояновъ, Подирѣдседателъ: Ст. Драгановъ, касиеръ: К. Пасковъ съвѣтници: Георги Ивановъ, Тодоръ Георгиевъ, Иванъ Димовъ и членове: Матѣй Ивановъ, Димитръ Петровъ, Станко Тодоровъ, Паско Атанасовъ, Христо Василевъ, Димитръ Стойковъ, Петръ Скорчевъ, Василъ Илиевъ, Халилъ Д. Алиевъ, Райко Апостоловъ, Атанасъ Николовъ, Юрданъ Пеневъ, Мико Илиевъ, Иванъ Евдокимовъ, Иванъ Дянковъ, Янчо Московъ и Анти Мустафовъ.

2) с. Сарадъръ. Прѣдседателъ: Димитръ Колевъ, подирѣдседателъ: Вели Алиевъ, касиеръ: А. Тодоровъ, Секретаръ: С. Петковъ, членове: Стефанъ Василевъ, В. Стефановъ, К. Петровъ, П. Дончевъ, П. Куртевъ, Х. С. Тосбжикянъ, Стойко Митевъ, П. Желѣзковъ, М. Петровъ, Л. Минчевъ, Хр. Василевъ, Р. Ивановъ, П. Ангеловъ, Станко Стойчевъ, Ив. Атанасовъ, Георги Цвѣтковъ, Дамянъ Желевъ, Никола Георгиевъ, Петръ Николовъ, Д. Георгиевъ, Л. Атанасовъ, Хр. Стояновъ, Недю Желѣзковъ, А. Радойновъ, Слави Аврамовъ, Митю Колевъ и Недю Н. Желѣзковъ.

3) с. Казакъ-Дере. Прѣдседателъ: Иванъ Михалевъ, Подирѣдседателъ: Михалъ Георгиевъ, Касиеръ: Ганчо Поповъ, Секретаръ: Германъ М. Чолака, членове: Павли Миханловъ, Стояня Панаѣтовъ, С. Златиновъ и Ангелъ Ивановъ.

Черковното настоятелство.

Нѣкои отъ членовѣтъ на новозбраното черковно настоятелство не сж се явявали никакъ на събранята, понеже избора имъ не станалъ съ тѣхно съгласие. Подобни членове отъ настоятелството сж длъжни, или да посѣщаватъ рѣдовно събранята, или да си дадѣтъ оставката, за да не спѣватъ работата на останавитъ членове отъ настоятелството.

Агентъ на вѣстника ни е г. Димитръ Г. Батчиевъ. Умоляватъ се г. г. абонатитъ ни да му указватъ довѣрие.

Лични.

Прѣстигналъ е въ града ни г. Ал. Кипровъ по партийни работи.

— Прѣстигналъ е сжщо и г-нъ А. Страшимировъ видевъ Български гражданинъ и писателъ.

19 февруарий.

19 февруарий е националенъ празникъ, Освобождението на България; сжщеврѣменно е и празникъ на Прогресивно-либералната партия. Прѣдвидъ на неврѣстаниитъ агитационни които се водятъ изъ околията, тази година Варненскитъ прогресисти нѣма да празнуватъ партийния празникъ.

Вечерно училище.

Селенитъ отъ селото Казакъ-дере ни се хвалятъ съ учителя си г. Писифъ Николовъ, който открилъ въ селото вечерно училище, което твърдѣ редовно се посѣщавало. Като поздравяваме г. И. Николова надяваме се че и други учители ще посѣщаватъ неговия примѣръ, защото истинското прѣдзначеніе на народния учител е — да учи не само малкитъ, но и голѣмитъ дѣца.

Оплакване.

Нѣкои граждани ни се оплакаха за поведението на повечето отъ ученицитъ отъ гимназията и търговското училище, както и на нѣкои отъ ученицитъ отъ гимназията което е просто нетърпимо.

Надвечеръ не може да се мине прѣзъ главната улица надолу, по която на тѣли ученици и ученички се гонятъ. Нѣкои ученици даже задирва и женитъ. И това става прѣдъ очитъ на учителитъ. Желателно е директоритъ да се заинтересуватъ и учредятъ единъ по-строгъ надзоръ върху своитъ питомци.

Не е злѣ и самитъ ученици да взематъ мѣрки противъ своитъ другари, които сж взѣзли вѣнъ отъ рамкитъ на приличieto.

Прѣброяването и Варн. Окръгъ.

Послѣдното прѣброяване на Варненския окръгъ е дало слѣдующия резултатъ: прѣзъ 1910—1905

Балчикска	37.631—37,271
Варнен. градска	41.317—37.411
„ селска	49.93 45 271
Добричка	77.343 —71 691
Куртбунарска	47,753—44, 80
Провалийска	74,518 — 69 387

Художествено ателие.

Не единъ пѣтъ сме изтъквали въ вѣстника си, че града Варна е останалъ назадъ въ много отношения. Много неговни културни нужди сж останали неудовлетворени. Една отъ тѣя нужди е и тая за откриването на едно модерно художествено ателие, което поставено на здрава основа да може да устои на всичкитъ си задължения.

Днесъ намъ е особено приятно да стобощимъ на уважаемитъ си читателки и читатели, че въ Варна се откри вече I-во модерно художествено ателие, което гледайки на личнитъ качества както на основателя му така и на лицата, които го завѣждатъ, много обѣщава.

Похвалната инициатива за основаването на помѣнатото ателие дължимъ на добръ познатия на варненското общество, младия и способенъ търговецъ, Г-нъ Христо Д. Божановъ, членъ отъ фирмата Дечо Хр. Божановъ & С-ие. За директоръ на ателието г. Божановъ е ангакиралъ извѣстния софийски художникъ г. Атанасъ Бакларовъ, свършилъ съ отличия рисувалното училище и за ръководителъ на работитъ, специално декориранета на здания, художественото фирмопство и иконо-

пство г. Никола Р. Тихолов, който е невмѣлямъ въ своята работа. О свѣтъ това за работници—изпълнителни сж ангажирани най-вѣщи лица.

Поставено на тая основа, помѣнатото ателие не само ще оправдае на дѣждитѣ, кито отъ сега могатъ да му се възложатъ, но, върваме, че ще ги и задмине, като ще задоволи и най-взискателнитѣ си клиенти. Ние му пожелаваме най-голямъ успѣхъ, увѣрени че любителитѣ на хубавото ще го одѣнятъ както трѣбва.

Бюрото на ателието се помѣщава въ кантората на фирмата Дечо Хр. Божановъ & С-ие, улица „Драгоманъ“ № 13 (до протестанската църква).

Печ. „Просвѣта“, Варна.

Продаватъ

се 20 акции отъ Каварненското Д-во „ЕНЕРГИЯ“ съ много износна цѣна.

За споразумѣние редакцията.

Акции отъ д-во „Бждащност“ се продаватъ съ износна цѣна. Споразумѣние въ редакцията.

1—2

Варненско Градско Общинско Управление

Обявление

№ 1807.

гр. Варна 4 февруарий 1911 г.

На 16 мартъ 1911 година, часа до 4 слѣдъ пладнѣ, въ помѣщението на Варненското Градско Общинско Управление ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за отдаване на прѣдприемачъ грубитѣ работи по постройката на градския театръ въ гр. Варна.

Приблизителната стойность на прѣдприятието възлиза на 197,096 (сто деветдесетъ седемъ хиляди деветдесетъ шесть) лева.

Желающитѣ да взематъ участие въ търга трѣбва, съгласно чл. 49 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия, да внесатъ залогъ 5% върху тая стойность, а именно 9854 (деветъ хиляди осемстотинъ педесетъ и четири) лева въ удостоверение отъ Българската Народна или Земледѣлческа Банки.

Прѣдложенията за намаление или увѣличение трѣбва да стеватъ върху единичниуѣ цѣни, въ проценти безъ дроби.

Конкурентитѣ трѣбва да се съобразяватъ и съ чл. 11, 12, 13, и 14 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия.

Тържната комисия ще приема прѣдложенията до горѣозначения день и часъ. Слѣдъ това никакви прѣдложения или заявления не ще се взематъ подъ внимание.

Книжката могатъ да се видятъ всѣки присжственъ день въ канцеларията на Варненската градска община.

Кметъ: **Ив. Церовъ**

Градски архитектъ: **М. Юрдановъ**

ЛИТОГРАФИЯТА

на

П. ЗЕНГИНОВЪ & С-ие — ВАРНА,

е снабдена съ всичкитѣ принадлежности: моторъ и специални работници, приема да изработва по най-модеренъ начинъ: акции, чекове, полици, фактури, бланки, вѣбкавѣ видъ етикети, визитни карти, свадбени билети, торбички за брашно, машини за войската, корици за тетрадки и блокове, реклами и всички други литографически работи.

Съ най-износни цѣни

Работа чиста, бърза и гарантирана.

Съ почитание: **П. Зенгиновъ & С-ие.**

Многоуважаеми Г. Г.

Слѣдъ специализирането си въ Виена по художествената фотография, — се установявамъ въ градъ Варна и наредихъ ателието си по най-последнитѣ изисквания на фотографското изкуство, което отворихъ за пу-ликата отъ 1 априль г. г. подъ фирмата

I Модерна художествена ФОТОГРАФИЯ

находяща се въ жглового високо здание на улица „Прѣслав-сла“, срѣщу хателъ „Парижъ“.

Г. г. граждани, въ ателието ми портретитѣ ще се изработватъ на I-во качествена истинска платина — Кюмедругъ, Гумидругъ и Магова книга, а така сжщо ще приемамъ пртрети за уголѣмяване отъ всѣка величина, до два метра фамилни групи, сжщо ще изработвамъ портрети по желание — върху копиринени, атлазени и др. платове, които ще позволяватъ да се ператъ.

Г. г. граждани, посѣтете ателието ми за да се увѣрите че другадѣ неможите намѣри подобна артистична изработка която ще задоволи и най-взискателния посѣтителъ.

Посѣтете ателието ми, за да се увѣригѣ още, че не трѣбва за напрѣдъ да изпращате портрета си за уголѣмяване въ странство, защото тѣ ще имате по солидна изработка.

Съ почитание:

Захария П. Жейновъ

Фотографъ.

Сжщия притежателъ на Сливенското ателие „НОЖАРОВЪ“.

Важно извѣстие за г-да търговцитѣ.

Съобщавамъ на г-да търговцитѣ, че вече ми пристигнаха въ

ПЕЧАТНИЦАТА „ПРОСВѢТА“

повече отъ 100 вида най-разнообразни букви и орнаменти за

бланки, фактури, полици, чекове, търговски тефтери,

циркуляри и пр.

Поржкитѣ изработвамъ, по желание, съ два и повече цѣта

съ съвършенно намалени цѣни.

За улеснение на г-да търговцитѣ, снабдихъ печатницата си съ телефонъ № 254 и държа винаги на тѣхно разположение човѣкъ за прием. и прѣд, поржкитѣ

Съ Почитание:

Слави Христовъ.